8 bl. : 1 Fr. weekblad voor de jeugd

Robbedoes

5e JAARGANG. - Nr. 18. - Afl. 223.
6 MEI 1943.

Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement : per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postcheckrek. J. Dupuis, Zonen & Co., Nr. 3621.59.

Robbedoes VLIEGER

VRAGENBUS

UILENSPIEGEL V 4117. — Voor persoonlijk antwoord moet 2 fr. betaald worden. Het is wel mogelijk, dat een vliegtuig met 10 m. vleugelbreedte de lucht houdt. Het omhulsel van een luchtballon is uit stof.

VLIEGENDE ZWALUW V 3376. — Foto's van vliegtuigen zijn niet verkrijgbaar. Ziehier de gevraagde beschrijvingen : Vickers Spitfire : Zie Afl. 198 en 201. — Fokker T.8W : Zie Afl. 184. — Boeing 314 « Yankee Clipper » : Vier Wright Cyclone motoren van 1500 pk. elk. VB 46,33 - H 8,53 - L 33,22 - LG 33.000 - TG 37.2000 - VLB 8000 - MS 320 - KS 256. Verkeersvliegtuig voor 40 passagiers.

VUURVOGEL V 820. — Het lidmaatschap van de RVC kost 0,50 fr., het kenteeken 3,50 fr. Modelvliegtuigmateriaal en bouwplannen zijn verkrijgbaar bij gespecialiseerde firma's. Om een Eskader op te richten, zijn er 8 vliegers noodig, waarvan een Eskaderleider wordt. Voor persoonlijk antwoord moet 2 fr. betaald worden.

VLIEGENDE MEEUW V 4108. — We hebben u in het 256e Eskader ingelijfd. Stel u onmiddellijk in verbinding met den Eskaderleider : Laurent Van den Broecke, Weldadigheidsstr. 8, St.-Amandsberg.

CURT. P. 36 V 4050. — Zooals u ziet, is uw stamnummer 4050. De Curtiss P. 36 is een Amerikaansch oorlogsvliegtuig, uitgerust met één luchtgekoelden Wright GR 1820 motor van 1000 pk. VB 12,30 - VO 20,40 - H 2,80 - L 8,80 - LG 2033 - TG 2582 - VLB 1090 - HG 10.100 - MS 530 - KS 418 - LS 110.

DOODSPILOOT V 4044. — Het vliegtuig werd niet op zekeren dag uitgevonden, maar is het resultaat van een regelmatige ontwikkeling. Dornier bouwde veel verschillende vliegtuigen, waarvan de vleugelbreedte eveneens verschilt. Op uw derde vraag kunnen we in de huidige oorlogsomstandigheden niet antwoorden.

AMOS MARNY V 3981. — Het nieuw adres van de Modelvliegtuig Centrale is Bruul 108, Mechelen. Op dit adres zijn materiaal en plannen voor den vliegmodellenbouw verkrijgbaar. (Ook de plannen van de Robbedoes I, II en III.)

NOR. A17A V 3501. — Uw Eskader draagt het nummer 297. Kunt ge mij het nieuw adres van Gaston Moens niet mededeelen ? Ziehier de gevraagde beschrijvingen : Centre 223 : Zie Afl. 197. — De Boeing YB-17 is een Amerikaansch vliegtuig, uitgerust met vier Wright Cyclone motoren van 1000 pk. VB 32 - H 4,575 L 21,35 - VLB 4800 - MS 400. Bewapend met 5 MG's. Geheel metaalconstructie. — De Bloch 151 is een Fransch vliegtuig, uitgerust met één Gnôme Rhône 14N21 motor van 1030 pk. VB 27,40 - VO 105 - H 4,09 - L 25,06 - LG 1984 - TG 2505 - VLB 1700 - HG 5800 - MS 355 - KS 310 - LS 110. — Blohm und Voss Ha 138 : Zie Afl. 197.

VUURSPUWER V 3977. — Luchtvaartboeken zijn verkrijgbaar in den boekhandel. Vliegtuigen met stuurknuppel of stuurwiel hebben steeds een voetenstuur. Zie hieronder de beteekenis der afkortingen.

WIJ LEEREN VLIEGEN...

Afkortingen. — VO : vleugeloppervlakte (in vierkante meter) ; L : lengte - VB : vleugelbreedte - H : hoogte - HG : hoogtegrens (in meter) ; VLB : vliegbereik (in Kilometer) ; LG : leeggewicht - TG : totaalgewicht (in Kilogram) ; MS : maximumsnelheid - KS : kruissnelheid - LS : landingssnelheid (in kilometer per uur.

OMROEP

André Thiriart, Kerkstraat 17, Kortenberg, wenscht te **correspondeeren** met Robbedoes Vliegers van 14 tot 16 jaar.

Marcel Messialen, Legy wijk 50, Ieper, zou graag het boek **« Luchtvaartwoorden »** ontvangen, in ruil voor een boek ter waarde van 20 fr., slechts eenmaal gelezen.

Alfred Stevens, Staatsbaan 36, Lubbeek, wensch een **luchtvaartboek of plannen van zweefvliegtuigen** te ontvangen in ruil voor het boek **« Fliegen Lernen »** (met 20 verschillende foto's en maatschetsen van vliegtuigen).

Rakkers van de Robbedoes Vliegclub uit **Kortenberg en omstreken** worden verzocht, zich aan te bieden in de Kerkstraat 17 te Kortenberg, teneinde de mogelijkheid om een Eskader op te richten, te onderzoeken.

Hallo, hallo, Groot-Brugge ! Alle Vliegers uit Groot-Brugge worden verzocht, zich onmiddellijk aan te melden, hetzij persoonlijk, hetzij schriftelijk, bij eenheidsleider De Scheemaecker Roger, Werfplaats 25, Brugge, elken Donderdag van **3** tot 4 uur of van 6 tot 8 uur. We mogen niet ten achter blijven. Verscheidene Eskaders zijn in vorming. Een heele hoop inschrijvingen worden verwacht.

Hallo, hallo, leden van het 172e Eskader ! Gaat u onmiddellijk aanmelden bij Eenheidsleider De Scheemaecker Roger, Werfplaats 25, Brugge. Zelfde uren en dagen als hierboven.

Hallo, hallo, wie uit Groot-Brugge kent een **geschikt lokaal** of **kamer** voor de **Eenheid Groot-Brugge ?** Inlichtingen te verstrekken aan bovengenoemd adres, op gestelde uren en dagen.

Willy Everaert, Kerkwegel 3, Merelbeke, wenscht het boekje **« Zweefvliegen »** te ruilen voor het boekje **« Fliegen Lernen »** of voor het **het plan van de Robbedoes III,** alsook het groote boek « Het Raadsel van Zandhorst » tegen een catalogus 1943.

R. Coutteure, Steenackerplaats 2, Wervik, bezit **10 luchtvaartboekjes met foto's van vliegers,** die hij wil ruilen. Belanghebbenden schrijven hem persoonlijk.

Frans Ceuster, Boomschstw. 367, Antwerpen, wil een Eskader oprichten. Robbedoes Vliegers uit **Antwerpen (Kiel),** die hiervoor iets voelen, wenden zich tot voornoemd adres.

Ik kan 25 **oude Robbedoesnummers,** waaronder nog een prachtig Paaschblad en andere jeugdlectuur omruilen tegen **luchtvaartfoto's** en **postzegels.** Schrijven aan Claes Thomas, Hoekstraat, Neerpelt.

Gabriel Lauwereyns, Weststraat 98, Blankenberge, wenscht te **correspondeeren** met een Eskaderleider, Hij geeft ook **postzegels** van België, Hongarije, Frankrijk, enz. in ruil voor modelvliegtuigen.

BOB.

ROBBEDOES POSTZEGELCLUB

Volgende rakkers lieten zich inschrijven in onze ruilclub :

480. Labordery Frans, Hoogstraat 66, Mechelen, wenscht zegels van België en Orval ; geeft verschillende postzegels.

481. Thomas Edmond, Evangeliestraat 5, Hamme, verlangt 2 postzegels van Groot-Brittannië, 1 van Japan, Kongo, Ierland en Serbië ; geeft 4 van Cameroen en 4 van Guinea.

482. Siegers Jan, Meereigen 115, Merksem, wenscht zegels van België ; geeft zegels van Denemarken, Oostenrijk, Joegoslavië, Nederland, Rusland en Japan.

483. Monsieur Maurits, Vurtenscheweg 25, Beringen-Mijnen, vraagt België en Kongo ; geeft 2 buitenlandsche zegels voor 1 van België of Kongo.

484. Simonon Raymond, Steenweg 10, Mechelen-aan-Maas, ruilt zegels van België, Nederland, Duitschland, Engeland, Frankrijk en alle koloniën van die landen.

OPGEPAST. — Om lid te worden van onze ruilclub moet je aan Robbedoes schrijven, je naam, voornaam en adres opgeven, alsmede de zegels, die je verlangt en die je in ruil wenscht te geven. Het inschrijvingsgeld bedraagt 1 fr., die je kan betalen door een ongestempelden zegel van 1 fr. in je brief te stoppen.

Robbedoes zelf ruilt geen zegels. Stuur dus je zegels rechtstreeks naar je ruilmakkers en vergeet niet, in je brief je nummer van onze ruilclub te vermelden.

Hoera voor onze stoere wervers ! BOBBY, die ZES rakkers tot Robbedoesridder sloeg ; EDELWEISS 13011 en Vliegt de Blauwvoet (5) ; Hadschi Halef Omar 13297 (3) ; Aladar 10801 en Medina 14389 (2) ; De Scherpschutter 11109, Dikke Verkenner 13454, Jan zonder Vrees 8515, Katastroof Tim 13399, Kleine Bever 13965, Lewis Stone, Sultan Omar 13756, Superman 7136, Winnetou 11674 en Zwarte Raaf 2504 (elk 1).

Als 'n woeste wervelwind stormden de laatste weken honderden en nog honderden nieuwe leden onze roemruchte club binnen, en honderden, ja, wellicht duizenden staan nog aan den kant, klaar om ieder oogenblik toe te treden. Verschillende rakkers vragen daarom een heelen boel inlichtingen over onze club, haar organisatie, haar doel, enz. Zij willen de twijfelaars overtuigen. Zoo moet het gaan ! Het is natuurlijk duidelijk, **JOSE MERTENS** uit Tessenderloo, dat ook de meisjes welkom zijn. Jij wacht dan ook niet om toe te treden en je plaatselijke club te stichten ? O, die plaatselijke clubs ! De rakkers zijn nog maar juistekens lid... of ze droomen er al van... Bizonder wanneer het sportclubs zijn, hé, **SERGEANT PUCKY** uit Runxt-Hasselt, en **ANDRE VANHOVE** uit Sint-Andries-Brugge ? In Runxt bestaat er zoo nog niets, hoor. Dus : pak aan ! In St.-Andries mag er eveneens een voetbalclub gesticht worden. Onze rakker moet eens naar het clubnieuws kijken... en zelf maar een naam kiezen voor zijn vereeniging ! Enkele rakkers — en dit is zeer begrijpelijk, vragen mij ook naar het doel onzer club. Doch in een der jongste nummer (Nr. 14) schreef Snuffeltje nog onze volledige Eerewet neer. Ons doel is heelemaal hetzelfde en en niets anders dan van onze rakkers kerels te maken, die deze wet niet « 'n beetje » of « wanneer z'er goesting voor hebben », maar 100 % naleven ! De middelen om dit ideaal te bereiken, zijn zoo verscheiden als talrijk, maar een **degelijke organisatie der plaatselijke clubs** is een eerste noodzakelijkheid. Er zijn tal van rakkers, die daar een handje van hebben, o. a. **LITTLE CAYOUSE** uit Tienen, die zijn club indeelt — 'n beetje zooals de vliegclub — in eskaders, die 8 man tellen. Aan het hoofd staat een eskaderleider, bijgestaan door een assistent. 2 eskaders vormen een groep met als aanvoerder een groepleider. Boven de geheele groep staat een algemeen inspecteur. Alle Donderdagen houden ze bijeenkomst. Een fluitsignaal en allen staan onberispelijk in 't gelid. Een lied weerklinkt en de rakkers marcheeren op stap hun lokaal binnen. Hier houden zij eerst appel en vermaken zich vervolgens met haagspringen, vèrspringen, loopen, speerwerpen, gewichtheffen of voetbal, zwemmen, spoorleggen, kampeertochten, allerlei prijskampen, kruiswoordraadsels, enz., enz... Knap, hé ? **DE CLUB DER ZWARTE RIDDERS** uit Assebroek houdt er zelfs een « Dichtersboek » op na, waar de leden hun edele pennevruchten aan toevertrouwen ! En, wat zeer mooi is, zij verbinden er zich toe, alle Woensdagen en Vrijdagen de H. Mis bij te wonen. Alleen ontbreekt hun een vergaderplaats. Is er geen mogelijkheid om bij een der rakkers thuis bijeen te komen ? Onze groet, dichtende ridders, is : **Met Robbedoes... vooruit en vooraan ! RED RYDER X 13** uit **Conterdam-Oostende**, wil voor zijn club mooie boeken koopen. Flink, hoor, rakker, maar laat je hierbij leiden door gewetensvolle personen, zooals je ouders, je leeraars, enz. De vorige week las jij reeds je « clubnieuws », hé ? Ja, **BLOEDDORSTIGE PANTER** uit Liedekerke, eer je een voetbal koopt, moet je eerst maar eens flink nadenken, want dat zijn dure zaken nu. Ons ideaal ? Dat zal je intusschen op je lidkaart reeds gelezen hebben, nietwaar, evenals **FABIOLA NORMANDIA** uit Ingelmunster. Je lidkaartontwerp kunnen wij niet aannemen, omdat wij nog onlangs een massa nieuwe lidkaarten gedrukt hebben. Dat begrijp je wel, hé ? En wij kunnen die zoo maar niet bij het oud papier werpen. We moeten er zuinig mee omspringen, ze goed bewaren en ze alleen maar vernieuwen, **BILL MOORE** uit... den zevenden hemel, indien het absoluut noodig is. Zoo ook het afzenden van kaartjes (welke bedoel jij ?), **JAN KORDAAT** uit Sint-Truiden. Op de proefnummers, **JACSON DE WONDERE DETECTIEF** uit... den achtsten hemel, moeten we eveneens zeer « gierig » zijn en voorloopig kunnen wij er geen beschikking stellen... gelijk we voorloopig ook alle prijskampen en uitloven van premies stopzetten, **FRANKENSTEIN** uit Willebroek. Weet jij, rakker, dat zulke dingen maanden op voorhand moeten aangevraagd en georganiseerd worden ? Je ziet wel, dat je nu pas antwoord op je brief kunt hebben. Rakker **LOUIS DE CLIPPEL** uit Sint-Jans-Molenbeek, zal ook al reeds begrepen hebben, dat het bezorgen van Robbedoesbriefkaartjes — zooals Snuffeltje er gebruikt — onmogelijk is. Misschien na den oorlog, hé ? Er dus voorloopig iets anders op gevonden, rakker, en veel succes met je Detectiveclub (het clubnieuws eens raadplegen, hé).

En nu, rakkers, enkele wetenswaardigheden, want ik zie, dat ik jullie geduld reeds te lang op de proef heb gesteld ! Mag ik nog even aan rakker **A. DUBOIS** uit Antwerpen zeggen, dat er nog een paar albums 5, 6, 7 en 8 verkrijgbaar zijn, dat elk album ongeveer 17 nummers bevat en dat ze (de albums) 30 fr. per stuk kosten ? Want dat kan jullie allemaal interesseeren, nietwaar ? De kaften worden niet apart verkocht. En nu, rakkers... er op los ! We beginnen met het geheimzinnigste der geheimzinnigheden... Inderdaad, is het **hypontiseeren, DIETSCHE BLAUWVOET** uit Merchtem en **PIMPELPAARSE PIMPERNEL** uit Sint-Niklaas, niet een der zonderlingste dingen ? Het hypnotiseeren is de kunst om een zenuwslaap te verwekken, die met de zonderlingste verschijnselen gepaard gaat. Deze slaap komt niet op natuurlijke wijze, maar wordt kunstmatig veroorzaakt, o. a. door het staren naar een blinkend voorwerp, het bestrijken der oogleden, een hevigen schok, een eentonig geluid, een doordringenden blik, een bevel van den hypnotiseur, enz., enz. In den hypnotischen toestand sluimeren verstand en wil, terwijl de verbeelding overprikkeld wordt. Daarom staat de deur wagenwijd open tot de sterkste zinsbegoochelingen en verbeeldingsbedrog. Alle aandacht van den gehypnotiseerde gaat naar zijn hypnotiseur, die den « slapende » naar willekeur alle gedachten, voorstellingen, handelingen, gewaarwordingen van pijn, warmte, enz., kan « suggereeren » (= opdringen). Begrijpen jullie nu die zonderlinge toeren van allerlei vertooningen ? En nochtans, rakkers, hier schuilt 9 op 10 keer een goedkoop boerenbedrog in. Al de aanwezigen in de handen doen vouwen zooals bij een gebed... en ze daarna niet meer van elkaar krijgen ? Zenuwachtigheid der toeschouwers, gewoonlijk niets anders ! Heel veel van zulke tooneeltoeren zijn trukjes, die de heeren « hypnotiseurs » liefst niet verklappen... net als de goochelaars ! Maar natuurlijk, zooals je daar juist zei, bestaat het hypnotiseeren en wordt het toegepast als geneeskundig middel, bizonder bij geestesziekten. Ook de meeste gevallen van z. g. « helderziendheid » (zaken weten zonder eenige merkbare tusschenkomst) zijn 'n geraffineerde fopperij. Wie zegt er, dat het feit, dat je een Zwitsersch geldstukje bij je hebt, niet reeds vroeger aan de « helderziende » haar ooren kwam ? ? ? En als dat niet het geval is, weten jullie, dat vele geleerden algemeen aannemen, dat er een kracht moet bestaan — men weet niet, hoe ze werkt — die het mogelijk maakt, dat sommige personen van andere personen gedachten kunnen overnemen zonder eenig kontakt van taal of teeken ? Dit heet in het hypnotisme de « zwijgende suggestie ». Laten we over al deze moeilijke dingen ons hoofd niet breken, rakkers, en ons in alles steeds richten naar ons kristelijk geloof, dat het hypnotisme niet verbiedt — het is echter slechts onder zekere ernstige voorwaarden geoorloofd — maar wel elken omgang met geesten, met den duivel : dus tooverij. Wij weten, dat Satan, de machtige geest van het kwaad, steeds al zijn krachten inspannen zal om de menschen te doen vallen. Waarom zou hij het eerst en vooral niet probeeren met het geheimzinnige, dat den mensch altijd heeft aangetrokken ? Het hypnotisme heeft echter toegepast door bekwame en gewetensvolle artsen, reeds tal van zieken genezen en kan dus zeer nuttig zijn. (Voor elke lectuur over dit onderwerp steeds eerst bij bevoegden raad vragen.) En, nu we toch bij de zieken terecht gekomen zijn, wil ik jullie meteen uitleggen, wat **rheumatiek** is. Dit is een aandoening van het celweefsel der spierbundels, dikwijls tengevolge van koude en vochtigheid. Een bad nemen kan echter geen kwaad, hoor... ! Er zal geen water tot de spieren of gewrichten doordringen. Waarin nu juist die pijnlijke aandoening bestaat ? Het zou ons te ver leiden, dit hier uiteen te doen. Er bestaan ook talrijke soorten van rumatiek (andere schrijfwijze) zooals knobbel-, gewrichtsrumatisme, enz. In elk geval, Pimpernel, bestaat er geen gevaar, dat de zwemmers, die zich nat in het zomerzonnetje te braden leggen, een der nijdige kwalen oploopen. Maar... vergat ik nu daarjuist niet onzen « Dietsche Blauwvoet » te zeggen, dat men, indien er een grondige reden is, zijn schuilnaam veranderen mag ? En... « Ricardo » is een schuilnaam van een schrijver, die onbekend wenscht te blijven...

Ja, en waarom steekt een wonde, als er regen in aantocht is ? Zijn de meeste eksteroogen geen barometers ? Het veranderen van den luchtdruk oefent invloed uit op ons lichaam, vandaar dat zieke organen, die daar in de eerste plaats gevoelig voor zijn, pijn doen, « steken » of jeuken. (Voor die letters **op de brieven, die uit Duitschland komen,** moet je je tot de bevoegde diensten wenden, Snuffeltje kreeg nog nooit een brief, waar dat op stond.) En nu een geneesmiddel : Dubbel koolzuur soda, natriumbicarbonaat of eenvoudigweg maagzout ! Het is een wit poeder, dat bij verwarming splitst in soda, koolzuurgas en water. Het is dit zout, **SNUFFELGRAAG** en **SLIMMEKE** uit Merksem, dat hoofdzakelijk gebruikt wordt in de **bereiding van limonade en spuitwater.** Ziehier de samenstelling van limonade : wijnsteenzuur of citroenzuur 40 gr., maagzout 15 gr., oplosbare citroenessence (of appelsienessence, enz.) 30 gr., suiker 300 gr., water 1000 gr. Dat mengsel dient om met water aan te lengen en 10 liter limonade te bekomen ! Het is allemaal maar een « weet », zou Piet Kwabbernoot zeggen, en « vliegen vangen een rappigheid » ! Maar van vliegen gesproken... na den oorlog verschijnt de cursus « Wij leeren vliegen » misschien wel in boekvorm, rakkers ! Na den oorlog ! Dan gaat er zooveel gebeuren... Dan komt **Superman,** dien de droeve omstandigheden naar zijn planeet verdreven, zeker terug.

Sommige rakkers zijn « soms »... 'n beetje hardhoorig, 't is te zeggen « hardoogig »... Weten jullie nog niet, dat Snuffeltje jullie briefjes na lezing vernietigen moet, daar hij die geweldige correspondentie niet wegbergen, laat staan klasseeren kan ? ? ? Daarom, **KAREL MARTEL** (mooie deknaam, hé, rakkers ?) uit Nukerke, kan ik de rest van je vraagjes alleen beantwoorden, als je ze later nog eens stelt. We zullen er nu drie uitpikken ! De naam **Oudenaarde** komt van « oud » en « aard », dat niet « grond » beteekent, zooals velen ten onrechte zullen denken, maar wel « landingsplaats ». En nog wat geschiedenis ? De **eerste koning van Engeland** was Egbert, die in 827 op den troon kwam, en de **laatste koning van Frankrijk** was Lodewijk Filips, die in 1830 zijn regeering begon. De **laatste keizer** was echter Napoleon III, de neef van den beroemden Napoleon Bonaparte.

En nu, rakkers, om te eindigen — want Snuffeltjes kaarsje is weeral ver opgebrand — enkele woordjes aan **WREKER II** uit Borgerhout, over het zoo nuttige toestel : de **hectograaf.** Het woord zegt het : honderd (hecto) en « graaf » (schrijven), dus een middel om een tekst, die eenmaal geschreven werd, 100 maal, of toch zeer dikwijls, af te drukken. Heel eenvoudig is zoo'n ding : een zinken bakje met een gelatinelaag. Op een papier wordt met speciaal daartoe bestemden inkt de tekst geschreven. Men laat drogen en legt dit papier met de letters op de gelatinelaag. Na een poosje kan men met « aftrekken » beginen ; telkens een blad op de laag drukken. Langzamerhand zakt de inkt, zoodat de afdrukken vager en vager worden... en 's anderendaags kan men een anderen tekst of teekening « hectografeeren ». Na een langdurig gebruik is de gelatinelaag met inkt verzadigd, zoodat het toestel onbruikbaar wordt. De eenige remedie is : opnieuw smelten. Om nu twee teksten achter mekaar op dezelfde plaats af te drukken, moet men altijd, ook bij nieuwe hectografen, een dag wachten. En om nu... voorwerp in met een harsachtig poeder. De **vingerafdrukken** te nemen, wrijft men het onzichtbare vingerafdrukken worden nu te voorschijn getooverd en met andere vergeleken. Deze werkzaamheden noemt men de **dactyloscopie.** Tal van misdadigers « danken » aan deze uitvinding hun gevangenschap !

En nu zet Snuffeltje maar gauw zijn pootje, om jullie te groeten... Maar goed, dat die fideele kerel, Sjarel de Zetter (we zijn weer verzoend), alles netjes drukt. Jullie zouden anders nog in staat zijn, mijn vingerafdrukken te nemen... Dag, hé ?

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN !

Jullie aartsrakker,
SNUFFELTJE.

NONKEL RIK'S POPPENKAST IN GROOT-ANTWERPEN

Zondag, 9 Mei, om 3 uur, in het Poppentheater, St.-Jacobsmarkt 25, Antwerpen.

Woensdag, 12 Mei, om 5 uur, in de zaal « Vox », Bredabaan 523, Merksem.

Donderdag, 13 Mei, om 5 uur, in de zaal Sporting, Herenthalsche baan 310, Deurne-Zuid.

Op het programma :

HET LOOZE VISSCHERTJE

Een buitengewoon prachtig sprookje ! De visschenwereld, de geheimen van de zee ! Iets eenigs !

Prijzen der plaatsen : 3 en 4 frank. Leden der Robbedoesclubs (R. C. of R. V. C.) hebben op vertoon van hun lidkaart 50 ctm. vermindering op alle vertooningen.

CLUBNIEUWS

Hallo, **sportliefhebbers uit Brugge en omstreken !** Wie gaat er voetballen tegen Gala-Sport ? Zich wenden tot André Vanhove, Korte-Molenstraat 42, St.-Andries-Brugge.

Een paar prestaties dezer club ?

Gala Sport-Sporting St.-Andries :	1-2.
Lange Munt-Gala Sport	0-6
Sporting St.-Andries-Gala Sport	0-2

Hallo, Robbedoesrakkers ! De **Athletiekclub der Aalstersche Robbedoesrakkers** heeft besloten, een athletiekfeest in te richten, op het plein van Eendracht Aalst, ten bate van de geteisterden te Antwerpen. De bestuurders der plaatselijke Robbedoesclubs buiten Aalst, aan wie het mogelijk is, met trein of per fiets of te voet 's Zondags naar Aalst te komen, worden vriendelijk verzocht, hun adres op te geven aan A. Cammu, Jan Bijlstraat 16, Aalst, teneinde een athletiekfeest te betwisten ten bate van de geteisterden van Antwerpen. De bestuurders, die hun naam opgeven, ontvangen per keerende post de datum, het programma, de prijzen enz. van het feest. Hallo, Robbedoesrakkers, toon uw edel hart en verleent uw medewerking aan dit groot Robbedoesliefdadigheidsfeest ! (Brieven ten laatste drie weken na het verschijnen van dit bericht.)

IN DEN TREIN

— Zeg, conducteur, mag men rooken in dit rijtuig ?

— Neen, mijnheer.

— Waar komen dan al die eindjes sigaretten vandaan, die hier op den grond liggen ?

— O, die zijn van de rookers, die geen permissie gevraagd hebben.

DE BLAUWE SPERWER

PLOTSELING BEGINT DE GROND TE DAVEREN... ALS EEN RAZENDE WERVELWIND STORMT DE OLIFANT DOOR HET WOUD... BOOMEN KRAKEN, STRUIKEN WORDEN VERPLETTERD... MENSCHEN EN DIEREN WORDEN MET SCHRIK GESLAGEN...

De Avonturen van Robbedoes

TOEN ZE DOOR DE ZIGOMIETEN ACHTERVOLGD WERDEN, HEBBEN ROBBEDOES EN DE GEZANT VAN DE KNORREPOTTEN HUN TOEVLUCHT GEZOCHT IN HET GEZANTSCHAPSGEBOUW. MAAR DE STRIJD IS NOG NIET BESLIST.

DE ROODE RUITER

JA, IK HEB DUIZEND DOLLAR IN MIJN ZAK, MAAR IK VREES, DAT ZE ER NIET LANG MEER ZULLEN ZITTEN.

GOED GERADEN, COWBOY ! GEEF HIER DIE DUITEN ! IK KAN DIE GOED GEBRUIKEN !

Inderdaad ! En nu gaat gij en uw Indiaan midden op den weg liggen met uw gezicht naar den grond !

IK DURF WEDDEN, DAT GIJ DIE BERUCHTE FOX ZIJT !

En voordat ik het vergeet : Zeg aan de hertogin van de Blauwe Vallei, dat Fox haar dankt voor de duizend dollar !...

IK HOUD U IN HET OOG, TOTDAT IK BUITEN SCHOT BEN, RED !

WACHT EVEN ! FOX EEN BRIEFJE OP UW RUG GESPELD HEBBEN, RED !

Een gek is zijn geld gauwer kwijt dan hij het verdiend heeft.

Fox.

HIJ IS BUITEN SCHOT ! VOORUIT NU !

Als gij hem vangen, groote belooning krijgen !

HA ! HA ! FOX HEBBEN U BEETGENOMEN !

JA, IK BEN EEN DWAAS GEWEEST... EEN GROOTE DWAAS ! KOM, KLEINE BEVER, IK HAAL DIE DUIZEND DOLLAR TERUG !

FOX WIST, DAT IK DAT GELD BIJ ME HAD EN HIJ MOET DE STREEK GOED KENNEN, OM ZOO SPOORLOOS TE KUNNEN VERDWIJNEN !

(Vervolgt.)

DAAR, VETPOTJE ! DURFT GE UW KONING AANVALLEN ?

EEN, TWEE, DRIE ! DE VOLGENDE, ASJEBLIEFT !

SIRE, HIER IS ALIBRAAM, MIJN GEVLEUGELD RENPAARD !

HAAST U, OF ZE ZULLEN ONS ONTSNAPPEN ! NAAR HET DAK !

IK MAAK HEM EVEN LOS EN DAN VOORUIT !

(Zie vervolg op de laatste bladzijde.)

Als de zee roept

door L. Victor V. Edmond

(Vervolg.)

Ik moest in de tweede klasse gaan helpen. Ik vond daar den tweeden hofmeester, die wanhopig aan zijn haren stond te trekken en zijn beklag maakte over de bedienden. Slechts enkelen hadden al gevaren en waren op de hoogte van hun taak. De anderen waren misschien goede diamantslijpers, haarkappers en klerken zonder werk, maar er waren er geen of weinigen, die de passagiers konden bedienen. Hij moest mij dus ook hebben om een handje toe te steken. Eerst toen hier het werk klaar was, kon ik naar boven om mijn dienst als officiersjongen waar te nemen.

Mr. Brown, de Engelsche eerste officier, bekeek mij ontevreden, toen hij vernam, dat ik zijn moedertaal niet beheerschte. Ik verstond hem moeilijk, maar toen hij naar zijn schoenen wees, begreep ik, dat ik ze moest poetsen. Nooit heb ik een man gekend, die zooveel schoenen en laarzen van allerlei kleur bezat.

De voornaamste maaltijd, het diner, werd 's avonds genuttigd in de groote eetzaal der tweede klasse, waar ik moest meehelpen en waarover de tweede steward den scepter zwaaide. Veel rust zou ik hier aan boord niet hebben, dat werd ik al gewaar.

Na mijn werk ging ik naar de kajuit, waar zich mijn kooi bevond. Enkele stewards en ik zelf waren ondergebracht in de « ladies cabin » — de dameskajuit — der tweede klasse, achter aan bakboordzijde van het schip. Daar er op deze reis geen dames voor de tweede klasse waren, hadden we een ruim en weelderig verblijf. Nadat we nog wat gepraat hadden en ieder wat van zijn vroeger wedervaren en moeilijkheden had verteld, sliepen wij in.

Mijn eerste dag aan boord was ten einde, ik was mijn zeemansloopbaan begonnen. De zee had mij geroepen en ik had haar roep beantwoord.

Deze eerste proefreis, aan boord van de « Leopoldville », verliep voor mij vrij voorspoedig. Ik maakte kennis met het gewone leven in het hofmeestersdepartement van een stoomboot, ik passeerde den Evenaar en toen aan boord een malaria-epidemie uitbrak, scheen ik tot de weinige gelukkigen te behooren, die niet door deze gevreesde koorts werd aangetast. Maar deze tropische ziekte zou later, toen ik er al niet meer aan dacht, op gevoelige wijze haar weerwraak nemen, zooals we verder zullen zien.

Toen we drie maanden later, op de terugreis, voor de tweede maal door het Kanaal voeren, voelde ik me al een echte zeeman. Mijn hart zwol van vreugde bij het zien der talrijke schepen uit alle deelen der wereld, die samen met ons door dezen drukken waterweg voeren. Wij zagen zeilschepen, die van een lange reis terugkwamen en nu met bolle zeilen hun thuishaven naderden, de groote lijnbooten en wildevaartstoomers, die op weg waren naar verre streken of er uit wederkeerden. We zagen ook het groene land aan bakboord en dit alles te samen gaf aan het Kanaal zijn eigenaardig uitzicht.

Ik stond over dat alles te mijmeren, toen de tweede hofmeester bij mij kwam en vriendelijk op mijn schouder tikte. Een paar maal was hij zeer ziek geweest tijdens de reis en ik had mij toen zoo verdienstelijk mogelijk trachten te maken. Al wat hij gewoonlijk deed, had ik volgens zijn onderrichtingen zelf uitgevoerd met behulp der bedienden, die niet ziek te kooi lagen. Hij was dus tevreden over mij, te meer omdat ik, ondanks mijn jongen leeftijd, met een zeker gezag had weten op te treden.

Hij zei mij, dat we nu spoedig in Antwerpen zouden zijn en hij hoopte vurig, dat ik opnieuw zou aanmonsteren, natuurlijk in een hoogere bediening. Hij zou alles doen om mij vooruit te helpen in zijn departement, vervolgde hij. Later zou ik dan Chief Steward of Purser (Commissaris) kunnen worden. De loopbaan van dekofficier raadde hij mij stellig af: het was zooveel lastiger; er waren zooveel moeilijkheden te overwinnen en er was zooveel te ontberen en te ondervinden, vooral op de zeilschepen, waar het leven een hel was. Het was de verkeerde weg... Zoo eindigde hij zijn pleidooi. Hij had alle argumenten uitgeput, met de hoop, mij toch te kunnen overtuigen en bij zich te houden.

Ik dankte hem hartelijk voor zijn goede gevoelens jegens mij, voor zijn vertrouwen en zijn onderricht. Maar ik was vast besloten, de officiersloopbaan te kiezen en tot den rang van kapitein op te klimmen. Ik zei hem, dat ik het ten zeerste betreurde, hem te moeten teleurstellen en dat ik wel wist, dat het leven op een passagierschip niet kon vergeleken worden met wat mij op de zeilschepen te wachten stond. Maar ik voelde niets voor het hofmeestersdepartement. Ik verlangde alleen naar het dek, de stuurmanskunst en de verantwoordelijkheid, die daaraan verbonden is.

Toen ging de « tweede » — een beetje teleurgesteld, dat kon ik wel zien — naar beneden. Het was de eerste maal in mijn leven, dat ik op eigen verantwoordelijkheid over mijn toekomst besliste. Ik stond hier voor een tweesprong. De eene weg waarborgde me een toekomst in een min of meer weelderige atmosfeer. De andere weg leidde naar een ruw en ongemakkelijk leven vol zware examens en beproevingen.

Hier voelde ik rondom me een zekere vriendschap, mijn overster vertrouwden en waardeerden mij, zij zouden mij helpen om hoogerop te klimmen. Maar ik was jong, het avontuurlijke lachte mij toe, ik wou meer van de wereld zien... Weer spoedig was ik beneden aan 't werk om in mijn departement de laatste karweien te verrichten.

Wij voeren voorbij de witte klippen van Dover en kwamen weldra ter hoogte van Vlissingen aan de monding van de Schelde, waar de rivierloods aan boord kwam. Na vier uur varens bereikten we de laatste bocht en daar lag Antwerpen voor ons.

Ik stond aan dek, toen we voorbij de stad voeren. Ik kon het volk zien, dat de aankomst van de Kongoboot afwachtte. Ook in die dagen was dat, evenals nu, een belangwekkende gebeurtenis.

Op de aanlegplaats zag het zwart van volk. Ouders, bloedverwanten, vrienden en kennissen van passagiers en bemanning stonden daar zenuwachtig te wachten, en heel wat tranen van vreugde en aandoening werden gestort, zoodra men elkaar onderscheidde. Sommigen herkenden met een zichtbare ontroering het veranderd of ziekelijk uiterlijk van een bemind wezen, dat zij zich heelemaal anders, vooral gezonder hadden voorgesteld. Anderen zochten met verlangende blikken het schip en de dekken af om daar toch maar degenen te zien, voor wie ze gekomen waren. Maar die, helaas, niet verschenen. Voorzichtig werd hun dan het slechte nieuws meegedeeld en traag en weenend verliet het groepje de kaai.

Er waren er ook, die hun bloedverwanten of vrienden van verre niet onder de opvarenden bemerkten, maar hen aan boord in hun kooi vonden, ziek, soms doodziek. Deze zieken moesten met alle omzichtigheid vervoerd worden, maar ze beleefden dan toch nog het geluk, de hun dierbare wezens na een lange afwezigheid terug te zien.

Spoedig had ik op de kaai mijn vader en een paar vrienden ontdekt en haastte mij naar hen toe. Na een warme begroeting en uitingen van vreugde over het weerzien, nam ik ze mee aan boord om hun het schip te laten zien, waarop ik mijn eerste avonturen beleefd had, en stelde ik hen voor aan mijn oversten. Een weinig later nam ik voorloopig afscheid van den tweeden hofmeester en mijn maats en bevonden wij ons weer op de kaai, waar het een herrie van belang was. Overal stonden er kisten en reisgoed om nagezien te worden door de tolbeambten. Het druk gepraat van de menschen vermengde zich met het gekakel van de papegaaien en ook de apen schenen genot te vinden in de verandering. Ze gingen te keer als dollemannen. Wij waren spoedig gereed, zetten mijn reisgoed, de bananen en al wat ik had meegebracht, in een rijtuig en reden dan snel naar huis.

Alles was nieuw voor mij. Voor de eerste maal had ik de ervaring van een terugkeerenden reiziger opgedaan en werd ik door mijn vrienden met een zekere fierheid als een soort held behandeld.

Door mijn wachtende moeder en de overige bloedverwanten werd ik natuurlijk met open armen ontvangen. Een echte feesttafel stond gereed om mijn terugkeer te vieren. Het was een der gelukkigste thuiskomsten, die ik ooit beleefd heb.

We brachten een heerlijken avond door. Ik moest alles vertellen, wat ik gezien en ondervonden had, en van mijn kant luisterde ik met groote belangstelling naar al wat er gebeurd was tijdens mijn afwezigheid, want op de reis had ik daar niets over vernomen.

Den volgenden dag werd ik afgemonsterd. Ik ontving mijn eerste loon en tevens mijn eerste « discharge » of ontslagbriefje. In de respectievelijke kolommen voor gedrag en bekwaamheid stonden de letters V. G., zeer goed. Ik was in den zevenden hemel.

Voor de laatste maal zag ik toen mijn scheepsmaten en wederkeerig wisselden we goede wenschen voor de toekomst. Mijn eerste reis was ten einde.

II.

Mijn Reis op het Stoomschip « Azul »

Eenige dagen na mijn terugkeer uit Kongo werd over mijn volgende reis gesproken. Mijn vader, die in de scheepvaartwereld enkele vrienden telde en tot het besluit was gekomen, dat niets mij van mijn zeemansidealen kon doen afzien, deelde mij mee, dat er een betrekking voor mij open was, indien ik er iets voor voelde. Ik kon namelijk als lichtmatroos monsteren op de Engelsche stoomboot « Azul », die naar La Plata in Zuid-Amerika zou varen.

Mijn vader was van meening, dat ik het nog maar eerst moest probeeren aan boord van een stoomschip, maar ditmaal in het dekdepartement. Met een zeilschip bleef men soms drie jaar weg, en indien het mij daar na eenige maanden niet zou bevallen, dan zou er van opgeven geen sprake kunnen zijn. Het zou een al te dure ervaring en ook een te groote tijdverspilling worden.

Al beweerde ik ook bij hoog en bij laag, dat de reis op de « Azul » evenzeer tijdverlies zou zijn, toch kon ik mijn vader niet overtuigen. Tenslotte aanvaardde ik het voorstel, op voorwaarde, dat ik de volgende maal op een zeilschip zou vertrekken.

Het was omstreeks 15 April 1900, toen ik mij aan boord van de « Azul » begaf, welke geen passagiersboot, maar een vrachtboot was. Ik had een aanbevelingsbrief bij me voor den eersten stuurman, die een Engelschman was. Hij riep den bootsman, een Duitscher, die gebroken Engelsch sprak en zich verder met mij zou bezighouden.

Hij liet mij eerst de slaapkooien zien, die in den bak waren ondergebracht er er zielig uitzagen, vergeleken met die van de « Leopoldville ». De matrozen sliepen aan stuurboord, de stokers aan bakboord. De armzalige meubileering bestond uit een kleine tafel, een paar banken, een kleine kachel en een paar kasten met potten en borden.

Ik was nog geen half uur aan boord van de « Azul », toen ik al druk bezig was met het poetsen van het koperwerk aan dek.

Het stoomschip, waarop ik mijn tweede reis zou ondernemen, mat ongeveer zes duizend ton. Men was juist bezig met het lossen van graan uit Zuid-Amerika en dozijnen dokarbeiders en -arbeidsters waren druk in de weer.

In dien tijd duurde het lossen van zoo'n vracht ongeveer drie weken. Thans wordt hetzelfde werk met machinale zuigers en een handvol arbeiders in een etmaal uitgevoerd. Dit is een der oorzaken van de werkloosheid, die de beschaafde wereld reeds zoozeer geteisterd heeft.

Laat ik een voorbeeld aanhalen. Ik lag, nog niet lang geleden, met een schip mijn beurt af te wachten om te laden. Een boot van 11.000 ton, die 's avonds om zes uur aan de kade van een reusachtige instelling gemeerd werd om kolen in te nemen en overgroote voorraden, die op den wal gestapeld lagen, te laden, had op ongelooflijk korten tijd haar vracht aan boord. Dit werk werd uitgevoerd door electrisch over en weer bewegende bakken, die de kolen van een hoop grepen en deze langs de stalen bruggen naar de verschillende ruimen overbrachten. Iedere bak had een inhoud van acht ton en met de hulp van enkele werklieden en tremmers was de boot tegen zeven uur den volgenden morgen tot de Plimsoll-merken geladen.

Groote elektrische kranen vervangen nu de ouderwetsche hefboomen. Het is nu niets buitengewoons meer, zeven, zelfs acht kranen tegelijk te zien werken in één boot, soms met twee in één ruim.

De schepen zijn nu ook grooter, maar de bemanning is in verhouding niet vermeerderd. In plaats van de trage zeilschepen hebben we de snelle stoom- en motorbooten gekregen. De vaart der schepen wordt voortdurend vergroot en de duur van hun verblijf in de havens sterk verminderd. Dit alles is een gevolg van de nieuwe methodes en de moderne machinerieën, die in vele gevallen de plaats van zeeman en arbeider innemen.

De eerste dagen op de « Azul » gingen voorbij met het uitvoeren van allerhande karweien, tot het tijdstip aanbrak, waarop de bemanning zou aangemonsterd worden. Totnog toe waren slechts een paar matrozen aan boord, waarmee ik de gezamenlijke maaltijden gebruikte. Ik was het leven op deze boot al min of meer gewoon, toen mij bevolen werd, te gaan aanmonsteren op het Britsche monsteringskantoor in de Duboisstraat. Deze straat was voor mij als een toren van Babel. Er waren hier dozijnen kleine koffiehuizen met karakteristieke namen, die de matrozen aantrokken, en ik hoorde allerlei talen spreken door zeelieden uit de meest verscheiden landen van de wereld.

Er waren zeer ruwe lui onder, die mij werkelijk vrees aanjoegen. Als leerling zou ik veel onaangenaamheden vermeden hebben, maar ik was slechts lichtmatroos.

Na enkele minuten wachten werd de bemanning van de « Azul » in het kantoor binnengelaten. Een bediende las de overeenkomst tusschen den gezagvoerder en de bemanning voor. Hij deed dit zoo snel in het Engelsch, dat niemand iets verstond, behalve « No spirits allowed », « Sterke drank is verboden ». Toen zette ieder zijn handteekening onder die van den kapitein.

Toen het mijn beurt was, werd mij gezegd, dat mijn maandloon twee pond en tien shilling zou bedragen en dat ik mij volgens de monsterrol voor hoogstens twaalf maanden verbond. Deed het schip echter intusschen een haven aan tusschen de Elbe en Brest, dan zou ik afgemonsterd worden.

Den volgenden morgen, om zeven uur, moest iedereen aan boord zijn.

Ik ging naar huis om mijn uitrusting klaar te maken en om afscheid te nemen van enkele vrienden.

Den volgenden morgen nam ik eveneens afscheid van mijn moeder en begaf mij al heel vroeg op weg naar mijn schip. Mijn vader zou me nog komen opzoeken voor mijn vertrek, dat vermoedelijk om tien uur 's avonds zou plaats hebben.

(Wordt vervolgd.)

DON BOSCO, Robbedoes Nummer Eén

(Vervolgt.)

ONZE KRUISWOORDRAADSELS

KRUISWOORDRAADSEL 217.

HORIZONTAAL :

1 : Groot mensch. - Hemellichaam. — 2 : Nuttigde. - Spraken. - Persoonlijk voornaamwoord. — 3 : Gemeente in de provincie Antwerpen. — 4 : Vermaak. - Soldatenpet. — 5 : Slede. - Teerachtige, zwarte stof. - Lidwoord. — 6 : Legendarische Schotsche held (IIIe eeuw) — n. — Bloedvaten. — 7 : Voorzetsel. - Kinderspeelgoed. - Ontkenning (Fr.). — 8 : Straftuig. - Bewoner van ons land. — 9 : Buurtspoorweg. — 10 : Spil. - Mannennaam. - Grieksche letter. — 11 : Exotische boom. - Kaasstadje in Nederland.

VERTIKAAL :

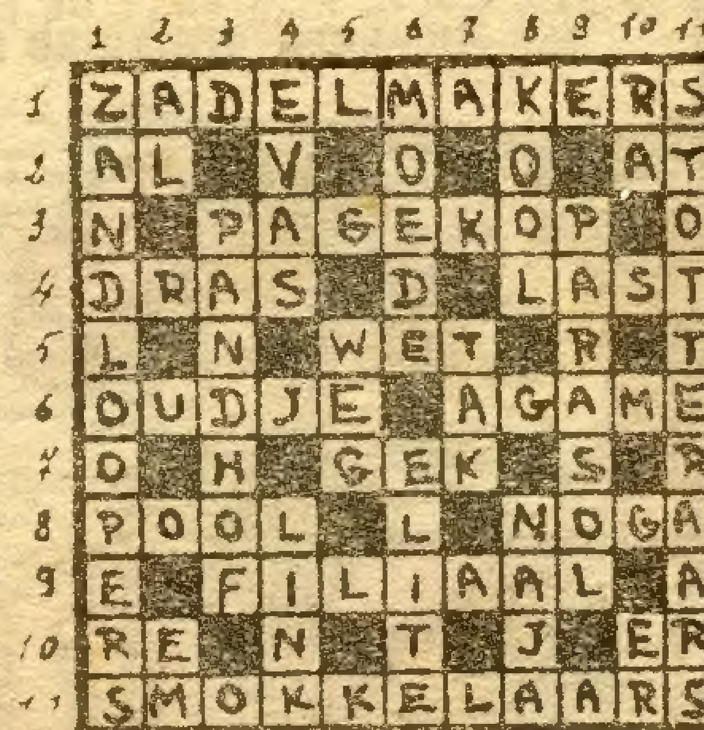
1 : Benauwdheid, verlegenheid. - Mop. — 2 : Voegwoord (Fransch). - Vaste zalf. - Uitroep. — 3 : Gemeente in de provincie Antwerpen. — 4 : Dierenhok. - Gewicht. — 5 : Alles. - Brij. - Voedster. — 6 : Dreef, laan. - Turksche mannennaam. — 7 : Babylonische watergod. - Hoofddeksel. - Muzieknoot. — 8 : Snik, hevig verlangen. - Happe. — 9 : Motieven. — 10 : Landbouwgereedschap. - Edelsteen. - Vader. — 11 : Italiaansch schilder (XVIe eeuw). - Gramschap.

DE FIGURANTEN

— Als regisseur van het nieuwe stuk heb ik driehonderd figuranten noodig.

— In historisch costume ?

— Neen, gewoon in burger, om de plaatsen in de zaal te bezetten.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Z	A	D	E	L	M	A	K	E	R	S
2	A	L		V		O		O		A	T
3	N		P	A	G	E	K	O	P		O
4	D	R	A	S		D		L	A	S	T
5	L		N		W	E	T		R		T
6	O	U	D	J	E		A	G	A	M	E
7	O		H		G	E	K		S		R
8	P	O	O	L		L		N	O	G	A
9	E		F	I	L	I	A	A	L		A
10	R	E		N		T		J		E	R
11	S	M	O	K	K	E	L	A	A	R	S

OPLOSSING VAN Nr. 216.

(Vervolgt.)

DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES (vervolg)

Uitg. J. Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 79.317.